

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Bibliotheca Scriptorvm Sacri Ordinis Cisterciensis Elogiis Plvrimorvm Maxime Illvstrivm Adornata

Visch, Charles de

Coloniæ Agrippinæ, 1656

Capvt X. Quibus Authoritatibus & rationibus probatur, quod Lex quantum
ad litteram, mortua sit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38433

Nobis lex prohibet uti carne porcina, & ea tunc abstinentia nobis necessaria erat, quoniam veritatis futura figura erat, & figura seruanda erat, donec adesset ipsa veritas; nunc autem nobis necessaria non est, quando ipsa veritas figuram iam præfens adest: quamuis abstinere liceat, & multi nostrorum abstinere non solum ab ea, sed ab omni carne, & vno & eodem Iudice se nostrum quique tuetur. (a) Moyses carnem suillam appellauit immundam, uti eam prohibet, & propterea dicitis, uti ea non licet: Moyses non alius, sed idem ipse carnem suillam dicit mundam & valde bonam, & eam ad vescendum sicut cetera scribit Deum fecisse bonam, & ideo dicimus quia, uti ea licet. Postquam enim denunciauit Deum fecisse omnia, & Pisces maris, & volucres cali, & cuncta animantia terræ, in quibus est anima viuens, non longè intra, subdidit: (b) *Vidit Deus cuncta quæ fecerat, & erant valde bona.* Quod valde bonum est, nulla ex parte malum est, quod vero nulla ex parte malum est, quomodo malum & immundum est? quidquid ergo in carne suilla est, non malum aut immundum, sed mundum & valde bonum est, atque uti licet. Quia vero per hoc animal voluptas & immunditia figuratur, immundum propter hoc animal esse iudicatur, & ea immunditia uti non licet. Si ergo mundum & immundum esse animal intelligitur, & eo uti, & non uti nobis permittitur. Eadem ratione licet & asino arare, & prohibetur ne aremus in boue & asino. Qui ergo terram colit, aret in boue & asino, si melius non potest, quia Deus permittit, qui hæc omnia humanis vsibus creauit. Sed Vos qui vngulam findit & ruminat, ad excolendam terram omnino idoneus, Rectorem Ecclesiæ signat discretum, in his quæ agit sensum habentem, qui mandata Dei meditatur, ac

meditando apud se ruminat die ac nocte, non solum sibi vtilem, sed etiam alijs. Huic non est associandus alter moribus indiscretus, sensu Idiota, & litteris imperitus, quia non solum verbo est inuivilis, sed suo prauo exemplo alijs nociuus existit.

CAPVT X.

Quibus Auctoritatibus & rationibus probatur, quod Lex quantum ad litteram, mortua sit.

Quod aut vetus Lex in de consuetudine abierit, auctoritatibus & rationibus potest probari. Ait enim Dñs, per Prophetam, (c) *Consummabo Testamentum nouum super domum Iuda, & super domum Israel.* Quid vocauit nouum testamentum, nisi legem Euangelicam, qua superueniente, vetus dicitur cessare, quia simul seruari non potest utraque; adueniente enim veritate, dicitur umbra cessare. Item, Dauid ait in psal: (d) *Quoniam si voluisses, sacrificium dedissem utique, holocaustis non deleberis.* Et Isaias: (e) *Sacrificia vestra odit anima mea.* Item: (f) *Sacrificium & oblationem noluisti, aures autem perfecisti mihi.* Holocaustum & pro peccato non postulasti, &c. Et alibi: (g) *Non in sacrificijs tuis arguam te, holocausta, &c.* (h) *Non accipiam de domo tua vitulos, neque de gregibus tuis, Hircos.* Videmus etiam apud Iudæos in magna parte cessare quæ ad legem pertinent: non enim est apud Iudæos Sacrificium, vel hostia, non Propheta, non Lex, non Sacerdos, non templum, non locus Sacrificij, & quid opus ire per singula? in maximâ parte abolita est Lex: videtur ergo quod Lex locum non habeat. In Senhale etiam loquitur Helyas, quod mundus duraturus est per sex millia annorum, & duo millia fuisse vanitatis, quod refertur ad tempus quod fuit ante legem Mosaicam, duo vero

(a) *Leuitici. 11.* (b) *Gen. 1. 31.* (c) *Baruch. 2. v. 35.* (d) *Psal. 50.* (e) *Isaia 1.* (f) *Psal. 39.* (g) *Psal. 49. 2. 8.* (h) *Ibid. v. 9.*

millia tegis Moſaicæ, ſequentia duo millia, Meſſiæ. Sed inaniſtimum eſt, pluſquam quatuor annorum millia tranſiſſe; ergo maniſtimum eſt legem tranſiſſe, & Meſſiam veniſſe.

CAPVT XI.

Quibus rationibus muniti Iudæi, probant Meſſiam non veniſſe.

PROBANT etiam Iudæi Meſſiam non veniſſe, in hunc modum: ait Iſaias: (a) *Erit in nouiſſimis diebus mons domus Domini præparatus in vertice montium, & fluent ad eum omnes gentes, venite & aſcendamus ad montem Domini, & ad domum Dei Iacob.* Si autem iam Chriſtus venit, ubi in toto Orbe retiarum niſi apud gentem pauperulam Iudæorum, dicitur, aſcendamus ad montem Dei Iacob? Alij enim dicunt, eamus ad domum Petri, alij ad domum Pauli, alij etiam, ad domum Martini, ſed nullo modo ad domum Dei Iacob. Audiant adhuc Chriſtiani de Aduentu Chriſti ſequentia: (b) *Et conſtabunt gladios ſuos in vomeres, & lanceas ſuas in falces; non leuabit gens contra gentem gladium, nec exercebuntur vltra ad prælium.* Nunquid Ordo Militariſiam conſtat gladios ſuos in vomeres, & lanceas ſuas in falces? vix Fabri ſufficiunt, vix ferrum ſufficit armis militariſibus fabricandis. Vbi terrarum inueniri poteſt, non leuabit gens contra gentem gladium? gens contra gentem effuſis viribus præhatur, regnum aduerſus regnum excitatur, ab ineunte ipſa puerilitate quiſque ad prælium exercetur. Conſtat ergo, quod Chriſtiani aliter longè de Chriſto & de aduentu eius quam verum ſit, credant.

CAPVT XII.

Solutio Chriſtianorum.

AD hæc reſpondentes, dicimus, quod iam venerunt illi dies nouiſſimi, in quibus præparatus eſt: *Mons Domini in vertice montium.* Mons ille, Chriſtus eſt, in quem iam vniuerſe fines terræ credunt, iam adorant in conſpectu eius vniuerſæ familiæ gentium, & vna concordia voce dicunt, (c) *Eamus ad montem Domini, & ad domum Dei Iacob,* id eſt, ad domum Dei quem coluit Iacob, quem coluit Aaron, ideo oſtenditur vnum Deum eſſe & eorum qui ante legem fuerunt Fideſium, & eorum qui ſub lege extiterunt, & eorum qui nunc exiſtunt credentium in Deum. Quod autem arguunt nos ſuper hoc quod dicimus, eamus ad domum Petri, ad domum Pauli, ad domum Martini; nullus qui ſanè ſapit, hoc ita dictum intelligit: nullam quippè domum Petro vel Paulo facimus, ſed in honore atque memoria Petri ſeu Pauli, eam Deo dedicamus, nec vlli Pontifici dicere fas eſt in conſecratione eccleſiarum, tibi Petro vel Paulo hanc domum conſecramus, ſed potius dicitur Deo conſecrari. Et quamuis vniuerſæ eccleſiæ Deo conſecrentur, tamen vna eſt domus Dei, vna Dei Eccleſia, quæ eſt, omnium fidelium Conuentus.

Ad hanc domum Dei accedit, qui de vnitatē Eccleſiæ eſt; in hac domo Dei adoratur mons montium, & Chriſtus, Sanctus Sanctorum. Hic peccata remittuntur; non ſolum homicidium prohibetur, verum etiam ira & odium tollitur; uti gladio & lancea non permittitur, quia qui renunciat iræ & odio, fas illi eſt ut renunciet lanceæ & gladio: multo quippe facilius eſt conſtare gladium ſuum in vomerem, & lanceam ſuam in falcem, quam timore cordis ſubmiſſo,

Ggg 3.

humilem

(a) Iſaia 2. v. 2. & 3. (b) Ibidem. v. 4. (c) Supra.